ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Οἱ ἐπαγγελματοβιοτέχνες καὶ τὸ νόημα τοῦ ἀγῶνος των

Ἄρθρον τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὴν προηγούμενη ἑβδομάδα ἡ ἐπαγγελματοβιοτεχνικὴ τάξη μὲ συμπαράσταση καὶ τῆς τάξης τῶν ἐμπόρων, ἔκλεισε τὰ καταστήματά της σέ εἰκοσιτετράωρη ἀπεργία προειδοποιητική.

Βασικὴ αἰτία ποὺ προκάλεσε τὴν ἀπεργία αὐτὴ ἦταν τὰ μέτρα τῆς Κυβέρνησης μὲ τὸ σκοπό— ὅπως ἰσχυρίζεται — τὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν γιὰ τὴν προστασία τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ.

Εἶναι τὰ μέτρα αὐτὰ γιὰ νὰ προστατεύσουν τὴν κατανάλωση καὶ νὰ δοθεῖ κάποια ἄνεση στὸ ρόλο τὸν οἰκονομικὸ ποὺ παίζουν οἱ ἐπαγγελματοβιοτέχνες;

Ἀσφαλῶς ὄχι. Γιατὶ τὰ μέτρα αὐτὰ δὲν φέραν ἀναταραχὴ στὰ μεσοαστικὰ στρώματα ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὴ τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξη.

Τὴ σταθερότητα τῶν τιμῶν τὴν ἐπιδιώκουν οἱ παραγωγικὲς τάξεις καὶ τὴ θέλουν, γιατὶ συντελοῦν καὶ στὴ σταθερότητα τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεών των καὶ στὴν περαιτέρω σύγχρονο ἐξέλιξή των πρὸς ὄφελος τῆς κατανάλωσης. Ἀκόμη ἡ σταθερότητα τῶν τιμῶν εἶναι ἀναπόσπαστα συνδεδεμένη μὲ τὴν ἄνετη διακίνηση τῶν πάσης φύσεως ἀγαθῶν, ποὺ συμβάλλει στὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

—Δέν ἀρνοῦνται οἱ τάξεις τὴν παρέμβαση τοῦ Κράτους, ἡ παρέμβαση ὅμως αὐτὴ δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποδυναμώνει τὸ βασικὸ ρόλο τῶν παραγωγικῶν τάξεων.

—Ἡ Κυβέρνηση ἐνῶ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ μὲ δηλώσεις της τονίζει τὴ σοβαρὴ συμμετοχὴ τῶν μεσαίων ἐπιχειρήσεων μέσα στὴν ἐθνικὴ οἰκονομία (ἐπανειλημμένες δηλώσεις Προέδρου Δημοκρατίας καὶ Πρωθυπουργοῦ), λαμβάνει μέτρα ἐρήμην τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν ἀγνοώντας τὶς ὀργανώσεις των, δὲν τοὺς ζητεῖ τὴν γνώμην των, ἡ ὁποία προέρχεται ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν πεῖρα των, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀδιάσειστα στοιχεῖα ποὺ εἶναι σὲ θέση νὰ θέσουν ὑπ' ὄψει της καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσουν σὲ μιὰ σωστὴ κατὰ τὸ δυνατὸν λήψη μέτρων ἢ νομοθετημάτων.

Γιὰ ἕνα δημοκρατικὸ καθεστὼς ποὺ ὑποτίθεται ὅτι ἔχουμε σήμερα, εἶναι ἀπαράδεκτο αὐτό. Σὲ ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη τίποτε, δὲν ἐφαρμόζεται ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς ἐὰν δὲν προηγηθεῖ σὲ ὁμοτράπεζη συζήτηση μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν τάξεων ποὺ τοὺς ἀφορᾶ κάθε ὑπὸ ψήφιση κυβερνητικὸ μέτρο. Ἐδῶ ἡ συζήτηση κατὰ κανόνα ἔπεται καὶ ὕστερα μάλιστα ἀπὸ ζωηρὴ ἀγωνιστικὴ κινητοποίηση τῶν ὀργανώσεων.

—Ἀλλὰ ἡ Κυβέρνηση προχωρεῖ καὶ σέ πιὸ εὐρύτερα ἀντιδημοκρατικὰ μέτρα. Γιὰ δῆθεν «πάταξη» τῆς αἰσχροκέρδειας ἐφαρμόζει μιὰ ἀστυνόμευση, ποὺ σὰν ἀποτέλεσμα ἔχει τὴν τρομοκράτηση τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν ποὺ τὸ μέτρο αὐτὸ τοὺς ὁδηγεῖ στὴ φυλακή— χωρὶς νὰ φταίνε — μὲ τὰ γνωστὰ οἰκονομικὰ κατα στρεπτικὰ ἀποτελέσματα.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ παραγωγικὲς τάξεις συντελοῦν στὴν πιὸ μειωμένη προσφορὰ τῆς τιμῆς τῶν πάσης φύσεως ἐμπορευμάτων, θυσιάζοντας καὶ αὐτὰ τὰ στενὰ ποσοστικὰ περιθώρια ποὺ ἐπίσημα τὸ Κράτος ἀναγνωρίζει ἀπὸ τὴν τιμὴ ποὺ τὰ ἀγοράζουν.

Ἡ Κυβέρνηση ἐθελοτυφλεῖ σκόπιμα καὶ χτυπάει τοὺς ἐπαγγελματοβιοτέχνες καὶ φορτώνει ὅλα τὰ βάρη ἐπάνω τους μιὰ καὶ δὲν ἔχει τὴ δύναμη καὶ τὸ θάρρος νὰ πιάσει «τὸν βοῦν ἐκ τῶν κεράτων» δηλαδὴ τὸν ἐλεγχο τῶν μονοπωλίων, τῶν πολυεθνικῶν ἑταιριῶν καὶ τοῦ μεγάλου ντόπιου κεφαλαίου ποὺ μονοπωλοῦν τὶς πρῶτες ὕλες καὶ τὴ βιομηχανικὴ μαζικὴ παραγωγή, τῶν ὁποίων ἡ ἀσυδοσία συντελεῖ στὴν αὔξηση τῶν τιμῶν καὶ ἀνεξέλεγκτα ἀποκομίζουν ἀσύλληπτα κέρδη καὶ ἐξοργιστικῶς πολλαπλάσια ἀπὸ τὸ μηδαμινὸ ποσοστὸ κέρδος τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν ποὺ καθημερινὰ συμπιέζεται καὶ χάνεται μέσα στὶς πολύμορφες οἰκονομικὲς ὑποχρεώσεις των, τόσο στὸ Κράτος, ὅσο καὶ στὶς δικές τους (ἐκσυγχρονισμός, ἀνανέωση καὶ ἐπέκταση τῶν μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ γιὰ τί ὄχι καὶ γιὰ τὶς ἄμεσες καὶ στοιχειώδεις οἰκογενειακὲς ἀνάγκες);

Τὸ κλείσιμο τῶν καταστημάτων σὲ ὅλη τὴ χώρα ποὺ εἶχε 100% ἐπιτυχία καὶ σέ ἀγωνιστικότητα πρωτοφανῆ μὲ τὴ συμμετοχὴ ἀκόμη καὶ τῆς τάξης τῶν ἐμπόρων, ἀπέδειξε περίτρανα πόσο τὰ μέτρα αὐτὰ θίγουν τὶς τάξεις καθολικὰ μὲ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθεῖ ἕνα ἀρραγὲς μέτωπο μεταξύ τους, μέ κοινὸ ὄργανο πάλης τὴ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπή τους. Ἡ Κυβέρνηση εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀναθεωρήσει ὄχι μόνον τὴ μέχρι σήμερα τακτική της, ἀλλὰ νὰ δεχθεῖ τὶς ἀπόψεις τῶν Ὀργανώσεων, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ μιὰ ἀναμφισβήτητη ἀντικειμενικότητα.

Τὸ πρόχειρα καὶ ἀμελέτητα μέτρα ποὺ πῆρε ἡ Κυβέρνηση, σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πολυπληθέστερες καὶ μὲ κοινωνικοοικονομικὴ συμβολὴ τάξη, ἂν σύντομα δὲν ἐπιλυθοῦν, οἱ ἀγῶνες θὰ εἶναι πιὸ πείσμονοι μὲ εὐρύτερες συνενέσεις συμμαχίας καὶ τῶν ἄλλων τάξεων ἐργατῶν, ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν μισθοσυντήρητων.

Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΒΕΠ

ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ «ψυχικὴ» ἀνορεξιά!

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΑΘΗΣΗ

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ ἐπιστημονικὸς ὁρισμὸς εἶναι «ψυχικὴ ἀνορεξία» καὶ ἀναφέρεται τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια ὅλο καὶ πιὸ συχνὰ ἀπὸ τοὺς ψυχιάτρους. Ἀκριβῶς, γιατὶ προσβάλλει διαρκῶς περισσότερα ἄτομα, κυρίως γυναῖκες, οἱ Γάλλοι ἐπιστήμονες λένε ὅτι πρόκειται γιὰ καθαρὰ γυναικεία πάθηση.

Στὸ συνέδριο τῶν Γάλλων ψυχιάτρων, ποὺ συνέρχεται αὐτὲς τὶς μέρες στὴν Μασσαλία, ἐξετάσθηκαν βέβαια διάφορες ψυχικὲς ἀνορεξίες. Ἐνδιαφέρουσες ἀνακοινώσεις ἔγιναν ἀπὸ ψυχιάτρους, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρουν ὅτι τὸ θέμα ἐνδιαφέρει ἐπίσης καὶ τοὺς ἐνδοκρινολόγους.

Οἱ Γάλλοι νευροψυχίατροι στὸ ἐτήσιο συνέδριό τους ἀποκάλυψαν ὅτι εἶναι μία περίεργη πάθηση, ποὺ πολὺ σπάνια προσβάλλει τοὺς ἄνδρες. Ἕνα συγκεκριμένο περιστατικὸ μὲ τὰ ἀκόλουθα συμπτώματα. Μιὰ κοπέλλα 16 ἐτῶν, ἔξυπνη, μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπίδοση στὶς σπουδές, μὲ καλὸ χαρακτῆρα, ποὺ τὴν θαύμαζαν οἱ γονεῖς καὶ οἱ γνωστοί της, ἄρχισε νὰ ἔχει πεπτικὲς ἀνωμαλίες. Εἶχε ζαλάδες ἔκαμνε συχνὰ ἐμετοὺς καὶ κυρίως δὲν εἶχε διόλου ὄρεξη γιὰ φαγητό. Αὐτὴ ἡ ἀνορεξία ἔπαιρνε διάφορες μορφὲς ἀσυνήθιστες. Ἡ νέα, ἔχασε πλέον τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ φαγητό, ἄρχισε νὰ ἀδυνατίζει καὶ νὰ ἐκνευρίζεται. Οἱ γιατροὶ ποὺ τὴν ἐξήτασαν σκέφθηκαν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ συμπτώματα δυνατὸν νὰ εἶχαν μία ἐνδοκρινικὴ ἀφορμή. Ἡ θεραπεία ποὺ ἔκαναν δὲν ἀπέδωσε, ἡ κοπέλλα εἶχε γίνει πλέον σὰν ἕνας ἀνθρώπινος σκελετός, ἀφοῦ ἔχασε περίπου τὰ 30—50% τοῦ ἀρχικοῦ βάρους ποὺ εἶχε.

Ὕστερα ἀπὸ πολλὲς ἐξετάσεις καὶ παρατηρήσεις, οἱ γιατροὶ κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι πραγματικὰ ἡ κοπέλλα ὑπέφερε ἀπὸ «ψυχικὴ ἀνορεξία». Δὲν τὴν ἐνδιέφερε διόλου τὸ φαγητό, ἀλλὰ τὴν ὑποχρέωσαν νὰ περιορίσει τὴν δραστηριότητά της καὶ νὰ ἀκολουθήσει ἕνα στοιχειῶδες μενού, ὅ,τι ἀκριβῶς χρειαζόταν γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει τὴν ἐπιβίωσή της.

Τὸ συμπέρασμα τῶν ἐπιστημόνων εἶναι ὅτι ἡ «ψυχικὴ ἀνορεξία» προέρχεται ἀπὸ μερικὰ αἴτια. Οἱ γιατροὶ εἶναι βέβαιοι τώρα ὅτι ἡ θεραπεία μπορεῖ νὰ γίνει μόνον μὲ τὴν κατάλληλη ψυχαναλυτικὴ ἀγωγή, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἐνδοκρινικὴ ἐξέταση τοῦ ἀσθενῆ. Στὴν συγκεκριμένη περίπτωση τῆς κοπέλλας, ἡ διάγνωση ἔδειξε ὅτι ἡ νέα αὐτὴ εἶχε μιὰ φοβία γιὰ τὸ σῶμα της, ὅτι ἔκαμε τὸ πᾶν γιὰ νὰ κρύψει τὴν ἐηλυκότητά της, ἀκολουθώντας τὴν τακτικὴ καὶ νοοτροπία τῆς μητέρας της ὅτι ἐπίσης τῆς ἄρεσε νὰ αὐτοτιμωρεῖται καὶ πολὺ συχνὰ σκεφτόταν τὸν θάνατο!....

Ἔγινε τελικὰ καλά, ἀφοῦ ὅμως χρειάσθηκε νὰ παραμείνει ἐπὶ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα στὴν κλινικὴ γιὰ νὰ ἀποθεραπευθεῖ ἐντελῶς, ὅλες οἱ φοβίες καὶ προκαταλήψεις ἐξαφανίσθηκαν μὲ κατάλληλη ψυχονευρικὴ ἀγωγὴ καὶ ἡ νέα ξαναβρῆκε τὴν διάθεσή της νὰ τρώει καὶ νὰ ζεῖ ἐντελῶς διαφορετικὰ ἀπό,τι ζοῦσε προηγουμένως.

Οἱ ψυχίατροι εἶπαν ὅτι ἦταν θῦμα τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος καὶ ὅτι ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τῆς ἐμφανίσθηκε αὐτὴ ἡ ἰδιόρρυθμη πάθηση ποὺ λέγεται «ψυχικὴ ἀνορεξία». Ὅταν πλέον ἔγινε καλά, μποροῦσε νὰ ἔχει στενὴ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς γονεῖς της, ἀλλὰ χωρὶς κίνδυνο γιὰ τὴν ὑγεία της. Γιατὶ εἶχε ἐπερράσει τὰ βασικὰ ψυχοπαθολογικὰ αἴτια ποὺ τὴν ὁδήγησαν στὴν «ψυχικὴ ἀνορεξία».

Οἱ Γάλλοι ψυχίατροι, λένε ὅτι εἶναι δυνατὸ αὐτὴ ἡ πάθηση νὰ θεραπευθεῖ χωρὶς φάρμακα, μὲ μόνη τὴν παραμονὴ στὸ νοσοκομεῖο, γιὰ μιὰ κατάλληλη ψυχοθεραπευτικὴ ἀγωγή. Πρέπει ὅμως ἡ ἀσθενὴς νὰ κάνει ἕνα εἶδος «ἠθικοῦ συμβολαίου» μὲ τὸν γιατρὸ καὶ νὰ ἀκολουθήσει πιστὰ τὶς ὁδηγίες του.

ΣΕ ΣΠΗΛΙΑ

Ἀναζητεῖται ἕνας θησαυρὸς στὸ Μεξικό

ΣΩΡΟΣ ΧΡΥΣΑΦΙ

ΒΙΚΤΟΡΙΟ ΠΗΚ. Ἡ «Ἐπιχείρησις Χρυσοδάκτυλος» φαίνεται ὅτι βαίνει πρὸς ἀποτυχίαν. Τρεῖς, ἐκ τῆς 15μελοῦς ὁμάδος ἡ ὁποία ἀναζητεῖ θησαυρὸν ράβδων χρυσοῦ εἰς ἓν σπήλαιον τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Βικτόριο, εἰς τὸ νότιον Νέον Μεξικό, ἐξῆλθαν, δύο ἡμέρας μετὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς αὐτό, μέ.... ἄδεια χέρια. Καὶ οἱ τρεῖς εἶχον, κατὰ τὰς δηλώσεῖς των, ἰδῆ ἰδίοις ὄμμασι τὸν θησαυρόν, μέσα εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ὁποῖον, τώρα, εἶναι κενόν.....

—Κάποιος ἄλλος θὰ μᾶς ἐπρόλαβε», λέγουν.

Ἡ «Ἐπιχείρησις Χρυσοδάκτυλος» ἤρχισε τὴν 19ην Μαρτίου, ἀφοῦ ἡ ὁμὰς τῶν ἀνιχνευτῶν τοῦ θησαυροῦ ἔλαβε, μετὰ πολλῶν ἐτῶν διαβήματα, τὴν ἄδειαν, ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας, νὰ ἐξερευνήση τὸ σπήλαιον.

Οἱ τοπικοὶ θρῦλοι λέγουν ὅτι εἰς ἓν φυσικὸν σπήλαιον τοῦ ὄρους Βικτόριο, ὑπάρχουν κρυμμέναι ἑκατοντάδες ράβδοι χρυσοῦ. Ὁ θρῦλος χρονολογεῖται, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1790, ὅτε ὁ Γάλλος Ἰησουΐτης ἱερεὺς Φιλὶπ Λαρὺ ἀνεκάλυψεν ὡς λέγεται, τὸ χαμένον χρυσωρυχεῖον Πάδρε. Ὁ Λαρὺ ἐξεμεταλλεύθη μαζὶ μὲ ἄλλους τὸ ὀρυχεῖον, ἅπαντες, ὅμως, ἐσφαγιάσθησαν ὑπὸ Ἰσπανῶν περὶ τῶ 1800.

ΠΟΙΟΣ ΑΝΕΚΑΛΥΨΕ ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΝ

Τῶ 1937, ὁ 32ετῆς, τότε Μίλτον (Ντὸκ) Νὸς, περιηγούμενος τὸ ὄρος, εὑρέθη ἐνώπιον ἑνὸς φρεατίου, τὸ ὁποῖον ὡδήγει εἰς ἓν ὑπόγειον σπήλαιον. Τὸ σπήλαιον ἐκεῖνο ἦτο κατάμεστον ἐκ ράβδων χρυσοῦ.

Ὁ Ντὸκ Νὸς ἔλεγεν ὅτι εἶχεν ἐκβάψει 354 ράβδους χρυσοῦ βάρους 30 κιλῶν ἑκάστην καὶ ὅτι τὰς ἔθαψεν εἰς ἓν ἄλλο σημεῖον τῆς ἐρήμου. Ἀργότερον, ὅτε ὁ Ντὸκ Νὸς προσεπάθησε νὰ διευρύνη τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου δι' ἀνατινάξεως, ἡ εἴσοδος ἐφράχθη. Τῶ 1940, ὁ Νὸς ἐφονεύθη ὑπὸ ἑνὸς χρηματοδότου του εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ ἔδιδε 49 ράβδους χρυσοῦ. Ἡ πρώτη σύζυγός του, Ὄβα, ἡ ὁποία εἶναι σήμερον 81 ἐτῶν, λέγει:

—Ὁ χρυσὸς πρέπει νὰ εἶναι εἰς τὸ σπήλαιον. Ἀλλὰ θὰ χρειασθοῦν 15 ἕως 16 κάρρα διὰ νὰ τὸν ἐξαγάγουν.

Ἡ «Ἐπιχείρησις Χρυσοδάκτυλος» ἐγένετο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Νόρμαν Σκότ, ἐπαγγελματίου «κυνηγοῦ θησαυρῶν», ὁ ὁποῖος ἔλαβε καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξερευνήσεως. Τρία ἐκ τῶν μελῶν τῆς 15μελοῦς ὁμάδος του, λέγουν ὅτι εἶδαν ἰδίοις ὄμμασι τοὺς θησαυρούς. Ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι ὁ τέως σμήναρχος Λέοναρδ Φήτζ, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι, τῶ 1958 ἢ τῶ 1959, ἀνεῦρε τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου τοῦ χρυσοῦ.

—Ὁ χρυσὸς εὑρίσκεται εἴτε ὑπὸ ἓν στρῶμα ἄμμου, ἢ ἐκλάπη» λέγει οὗτος.

Οἱ νέοι ἐξερευνηταὶ λέγουν ὅτι εὗρον τὸ σπήλαιον κενόν, ἀλλά, ὁ Νόρμαν Σκότ, λέγει:

—Μὴ ἐξάγετε ἀκόμη συμπεράσματα. Περιμένετε ἕως ὅτου διανοίξωμεν ἐντελῶς τὸ σπήλαιον. Εἶναι πολὺ ἐνωρὶς ἀκόμη.

ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΕΘΝΩΝ

Γερμανοὶ ναζὶ στὴ Χιλὴ πράκτορες τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας καὶ βασανιστές

ΑΠΑΙΣΙΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Κάθε βράδυ, οἱ ἄνδρες τῆς ΝΤΑΪΝΑ τῆς τρομερῆς μυστικῆς ἀστυνομίας τῆς Χιλῆς, εἰσβάλλουν στὰ σπίτια, συλλαμβάνουν ὅσους θεωροῦν ὕποπτους, τοὺς δένουν τὰ μάτια καὶ τοὺς στοιβάζουν σὲ κομμιόνια, ποὺ κατευθύνονται σὲ μιὰ «ἄγνωστη» κατεύθυνση. «Καὶ ὅμως ξέραμε ποῦ μᾶς ὁδηγοῦσαν», διηγήθηκε ἀργότερα ἕνας Χιλιανὸς φυγὰς σ' ἕναν δημοσιογράφο τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Στέρν». «Προσανατολιζόμαστε ἀπὸ τοὺς ἐνδεικτικοὺς θορύβους ποὺ ἀκούγαμε πέρασμα ἀπὸ γέφυρες, ἀνήφορος, κατήφορος, ἀσφαλτος ἢ χωματένιος δρόμος...».

Μόλις τὸ καμιόνι φτάνει στὸν προορισμό του, ὁ κρατούμενος ἀναγκάζεται νὰ ξαπλώσει σ' ἕνα σεμιέ, ποὺ συνδέεται μὲ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. Τὸν βασανίζουν ὧρες ἀτελεύτητες. Καὶ ἡ ἀνάμνηση αὐτοῦ τοῦ μαρτυρίου δὲν θὰ τὸν ἐγκαταλείψει ποτὲ πιά...

Τὸ στρατόπεδο κρατουμένων, ὅπου μαρτύρησε ὁ Χιλιανὸς φυγάς, ὀνομάζεται «Κολονία Ντιντιντάν». Οἱ βασανιστές του ἦταν πράκτορες τῆς ΝΤΑΪΝΑ καί.... Γερμανοί. Ὁ Πινοσὲτ ξέρει νὰ ἀνακαλύπτει τοὺς εἰδικοὺς. Ἡ ἔκθεση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὶς παραβιάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων στὴ Χιλὴ (8 Ὀκτωβρίου 1976) ἀναφέρει ἕναν κατάλογο «μυστικῶν κέντρων βασανιστηρίων», ὅπου πρῶτο φιγουράρει τὸ ὄνομα τοῦ στρατοπέδου «Κολονία Ντιντιντάν».

Σύμφωνα μὲ τὴν ἔκθεση τοῦ ΟΗΕ, στὸ στρατόπεδο αὐτὸ οἱ κρατούμενοι ὑποβάλλονται — χωρὶς βέβαια νὰ τοὺς ζητηθεῖ ἡ ἄδεια — σὲ «πειράματα». Ἀνάμεσα σὲ ἄλλα καὶ στὸ «πείραμα» τῆς ἀντοχῆς σὲ διάφορα βασανιστήρια (κτυπήματα, ἠλεκτροσόκ, κρέμασμα). Τὴν ἔκθεση τοῦ Ο.Η.Ε. ἐπιβεβαίωσε ὁ προτεστάντης ἐπίσκοπος Χέλμουτ Φράντς, ποὺ δήλωσε στὸ «Στέρν» ὅτι πάρα στὴ Χιλή, ὅσο καὶ σὲ χῶρες τοῦ ἐξωτερικοῦ, βρέθηκαν μάρτυρες ποὺ ἀποκάλυψαν ὅτι βασανιστήκαν στὴ γερμανικὴ παροικία.

Ὁ δημοσιογράφος τοῦ «Στέρν» Χέρο Μπούς, θέλοντας νὰ ἐξακριβώσει τὴν ἀλήθεια, ταξίδεψε στὴ Χιλή, κατευθυνόμενος πρὸς τὸ Νότο. Σὲ ἀπόσταση 40[illegible] χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Σαντιάγο [illegible] τείνεται μία ἔκταση 12.000 ἑκταρίων, ἀπὸ κέντρο τῆς ὁποίας ὑπάρχουν κτίρια, ποὺ [illegible] λοῦνται ἀπὸ ψηλοὺς τοίχους. Ἀστυνομικὰ σκυλιὰ περιπολοῦν στὸ ἐσωτερικὸ αὐτῆς τῆς ἐκτάσεως, ὅπου ζοῦν καὶ ἐργάζονται 355 ἄτομα, γερμανικῆς καταγωγῆς. Οἱ ἀρχηγοί τους διατηροῦσαν θερμὲς σχέσεις μὲ τὸν Πινοσὲτ, στὸν ὁποῖο μάλιστα, δώρισαν τὸν περασμένο χρόνο, μιὰ πανάκριβη «Μερσεντὲς 600»....

Τὸ κέντρο βασανισμοῦ τῆς «Κολονία Ντιντιντάν» λειτουργεῖ μὲ τὶς «προσφερόμενες ὑπηρεσίες» Χιλιανῶν φασιστῶν καὶ — σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο οἱ μάρτυρες εἶναι κατηγορηματικοὶ — ἀτόμων ποὺ «μιλοῦν γερμανικά».

Ποιὰ εἶναι αὐτὰ τὰ ἄτομα; Παρὰ τὴν ἐκτετάμενη ἔρευνα τοῦ «Στέρν», παραμένουν ἀκόμα πολλὰ σκοτεινὰ σημεῖα γύρω ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὑπόθεση καὶ τὸ — προφανῶς — ναζιστικὸ παρελθὸν τῶν πρωταγωνιστῶν της. Πάντως, ἕνα θεωρεῖται βέβαιο ἡ γερμανικὴ «παροικία» δημιουργήθηκε στὴ Χιλή, ἀπὸ κάποιες ἀπὸ τὶς φασιστικὲς ὀργανώσεις, ποὺ δροῦν σήμερα σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Ἡ ἔρευνα τοῦ «Στέρν» ἔφερε στὸ φῶς τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα.

Στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ '50, ἕνας «παιδαγωγὸς» τῆς εὐαγγελικῆς ἐκκλησίας τοῦ Γκάρτοφ, ὁ Πὼλ Σαῖφερ, ὁ ἐπονομαζόμενος «γυαλίνο μάτι» (εἶναι μονόφθαλμος), ἔχασε τὴ θέση του, ἐπειδὴ κατηγορήθηκε γιὰ ὁμοφυλοφιλία. Ὁ Πὼλ Σαῖφερ ἵδρυσε τὸ 1953 μαζὶ δώδεκα ἄτομα — ἄνδρες καὶ γυναῖκες — μιὰ δική του ὀργάνωση, τὴν «Κοινωνικὴ Ἰδιωτικὴ Ἀποστολή», ποὺ τὸ καταστατικό της πράβλεπε ὅτι κύρια ἀσχολία της θὰ ἦταν ἡ φροντίδα τῶν παιδιῶν». Τὸ 1954, ὁ Σαῖφερ συνεταιρίζεται μὲ τὸν Οὔγκο Μπάαρ καὶ τὸ 1960, ἄνοιξαν ἕνα ὀρφανοτροφεῖο, στὴ Ρηνανία, ὅπου στὰ ἐγκαίνιά του παραυρέθηκε ἕνας ἐκπρόσωπος τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Ὑπουργείου Οἰκογενείας.

Στὴν πραγματικότητα, τὰ παιδιὰ τῶν μελῶν αὐτῆς τῆς ὀργανώσεως, ἦταν φυλακισμένα. Οἱ μέθοδοι ἐκπαιδεύσεως ἦταν τόσο σκληροί, ποὺ οἱ γείτονες, τρομαγμένοι ἀπὸ τὶς κραυγὲς τῶν παιδιῶν, ὑπέβαλαν μήνυση. Ἡ ἀστυνομία ἀνακάλυψε ὅτι ὁ Σαῖφερ μαστίγωνε καὶ ἀσελγοῦσε πάνω στὰ παιδιά, κυρίως στὰ κορίτσια. Τὸ 1961, ἐκδόθηκε ἐναντίον του ἔνταλμα συλλήψεως, ἀλλὰ ὁ Σαῖφερ εἶχε ἐξαφανιστεῖ.

Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως τοῦ Σαῖφερ ἔπρεπε νὰ παραχωροῦν σ' αὐτὸν ὅλη τὴν περιουσία τους, καὶ νὰ δουλεύουν δωρεὰν γιὰ τὴν ὀργάνωση. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Πὼλ Σαῖφερ καὶ οἱ συνένοχοί του ἔγιναν πλούσιοι.

Ἂν καὶ ἡ Ἰντερπὸλ, τὸν ἀναζητοῦσε, ὁ Σαῖφερ ἔφτασε ἀνενόχλητος στὸ Σαντιάγο τῆς Χιλῆς, τὸ 1961 καὶ ἀγόρασε τὰ πρῶτα 3.000 ἑκτάρια τῆς «Κολονία Ντιντιντάντ» ὅπου καὶ μετέφερε — μὲ ἄγνωστο ἀκόμα τρόπο — τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ 50 παιδιὰ τοῦ «ὀρφανοτροφείου» του. Τὰ ἀκολούθησαν μερικοὶ γονεῖς. Στοὺς ὑπόλοιπους δήλωσαν ὅτι τὰ παιδιά τους μεταφέρθηκαν στὸ ἐξωτερικὸ μὲ τὴν χορωδία τῆς ὀργανώσεως. Μιὰ αὐστριακὴ οἰκογένεια κατέθεσε μήνυση γιὰ ἀπαγωγὴ ἀνηλίκου, χωρὶς ὅμως κανένα ἀποτέλεσμα. Στὸ μεταξὺ ἡ «παροικία» ὀργανώνοταν, μὲ τὴν ἀναγκαστικὴ ἐργασία παιδιῶν καὶ ἐνηλίκων. Μέσα στὴν περιφραγμένη ἔκτασή της, ὑψώθηκαν ἐργαστήρια, ἕνας ἀνεμόμυλος, ἕνας φοῦρνος.

«Πίσω ὅμως, ἀπὸ αὐτὴ τὴν πρόσοψη, ἔγραφε τὸ «Στέρν» λειτουργοῦσε ἕνα μικροσκοπικὸ ναζιστικὸ κράτος, μὲ τὸν Πὼλ Σαῖφερ γιὰ Φύρερ» Ἡ πειθαρχία εἶχε ἐξασφαλιστεῖ μὲ τὴν χρήση τοῦ μαστιγίου καὶ οἱ «ἀπειθάρχητοι» ἔπεφταν στὰ χέρια τῆς δρ. Γκιζέλα Σήβαλντ, ποὺ τοὺς «συμόρφωνε» μὲ ἠλεκτροσὸκ καὶ ναρκωτικά.

Παρὰ τὴν ἀδιάκοπη ἐπαγρύπνηση τοῦ Σαῖφερ, μερικοὶ κατόρθωσαν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ αὐτὴ τὴν φυλακή. Τὸ 1966, κάποιος Μύλλερ κατάφερε νὰ φτάσει στὸ Σαντιάγο, ὅπου διηγήθηκε τὰ πάντα στοὺς δημοσιογράφους. Συστήθηκε μία κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἔρευνας, γιὰ νὰ ἐξακριβώσει τὶ συμβαίνει.

Σύμφωνα μὲ τὸ «Στέρν», ὁ κομμουνιστὴς βουλευτὴς Λουὶς Τεχέντα, παραιτήθηκε, ἐξηγώντας ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, εἶχε ἐξαγοραστεῖ. Γιὰ ἕνα μεγάλο διάστημα ὁ Σαῖφερ ἐξαφανίστηκε, γιὰ νὰ ἐμφανιστεῖ καὶ πάλι, μετὰ τὸ πραξικόπημα ποὺ ἀνέτρεψε τὸν μαρξιστὴ Σαλβαντὸρ Ἀλλιέντε καὶ τὴν κυβέρνησή του.

Φαίνεται, ὅτι στὴν διάρκεια τῆς διακυβερνήσεως τοῦ Ἀλλιέντε, ἡ «Κολονία Ντιντιντάντ» χρησίμευε σὰν κέντρο συναντήσεως τῶν μελλοντικῶν μελῶν τῆς χούντας. Σήμερα, ἡ ΝΤΑΪΝΑ, χρησιμοποιεῖ τὶς «ἐπιστημονικὲς» ἐγκαταστάσεις τῆς δρος Γκιζέλα Σήβαλντ, γιὰ νὰ βασανίζει τοὺς κρατουμένους της. Καὶ τὸ Μπούχενβαλντ εἶχε τοὺς γιατροὺς ΣΣ...

Ἡ Φορμόζα δηλητηριάζει τὶς σχέσεις ΗΠΑ-Κίνας

ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ. Ἕνα ἐκ τῶν κυριωτέρων μελημάτων τῆς μεταμαοϊκῆς κομμουνιστικῆς Κίνας εἶναι ἡ ὁμαλοποίησις τῶν σχέσεών της μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, οἱ νέοι, ὅμως, Κινέζοι ἠγέται δὲν ἔχουν ἀκόμη καταστήσει σαφὲς τί θὰ ἦταν πρόθυμοι νὰ πράξουν διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ὁμαλοποίησις αὕτη.

Τὸ πλέον ἀκανθῶδες πρόβλημα, εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ τότε Προέδρου Νίξον εἰς τὴν Κίναν, παραμένει τὸ ζήτημα τῆς Φορμόζας.

Εἰς τὸ ἐκδοθὲν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπισκέψεως ἐκείν